

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 734
din 27.08.2008**

Dosar nr.: 38/2008

Petiția nr.: 1461 din data 18.01.2008

Petent : M E

Reclamat : Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: posibilă situație discriminatorie în ceea ce privește plata salariilor compensatorii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. M E , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cu sediul în București, Piața Revoluției, nr.1A, sector 1

II. Obiectul sesizării

Petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării deoarece este fost ofițer, pensionat medical cu grad II de invaliditate, și semnalează o posibilă situație discriminatorie referitor la acordarea unor drepturi salariale, respectiv plata salariilor compensatorii.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Sesizarea se referă la faptul că petentul este fost ofițer al Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră, pensionat medical cu grad II de invaliditate, și ne semnalează o posibilă situație discriminatorie referitor la acordarea unor drepturi salariale, respectiv plata salariilor compensatorii.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr. 4044 din 11.03.2008 a fost citat petentul. Prin adresa nr.4045 din 11.03.2008 a fost citat Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.04.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1 Petentul susține că este fost ofițer al Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră, până în anul 1998, când a fost pensionat medical cu grad II de invaliditate

5.1.2 Petentul semnalează o posibilă situație discriminatorie referitor la acordarea unor drepturi salariale, respectiv plata salariilor compensatorii. Petentul susține că are colegi, pensionați în aceeași perioadă, care primesc aceste salarii compensatorii în baza legislației speciale, respectiv Legea 138/1999

5.1.3 Petentul consideră că ar trebui să beneficieze de prevederile acestei legii speciale, dar i s-a comunicat că nu poate beneficia de această lege deoarece aceasta nu retroactivează.

Susținerile Ministerului Internelor și Reformei Administrative

5.2.1 Reclamatul susține că petentul nu a menționat temeiul legal în baza căruia ar fi avut dreptul la salariile compensatorii cerute, și care sunt condițiile asemănătoare sau similare la care face referire atunci când se compară cu ceilalți colegi care au beneficiat de acest drept.

5.2.2 Drepturile bănești la care se referă petentul au fost prevăzute ulterior emiterii deciziei de pensionare (1998), de Legea 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, act normativ, care în baza principiului neretroactivității nu își întinde efectele asupra raporturilor născute înaintea intrării sale în vigoare.

5.2.3 Tratatamentul de care a beneficiat petentul la data încetării raporturilor de serviciu cu instituția la care a fost încadrat nu este unul discriminatoriu în raport cu persoanele care și-au încetat activitatea ulterior intrării în vigoare a Legii nr 138/1999.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, semnalează o posibilă situație discriminatorie referitor la acordarea unor drepturi salariale, respectiv plata salariilor compensatorii.

7.1. În drept, Colegiul Director, în analiza actelor sau faptelor de discriminare, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Raportat însă la obiectul petiției în cauză și excepțiile invocate din oficiu, Colegiul Director reține excepția tardivității introducerii sesizării de către petentă, urmând a soluționa acest aspect.

7.7. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în anul 1998, conform actelor atașate la dosar.

7.8. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.9. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațione tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.10. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 1461/18.01.2008, Colegiul Director a constatat că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

7.11. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de tardivitate a introducerii plângerii în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii ridicată din oficiu în cauză, având în vedere prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată
2. Clasarea dosarului;
3. o copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ISTVAN HALLER – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 15.12.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

